

EASY LIFE

Ögon öppna mot mörkret.

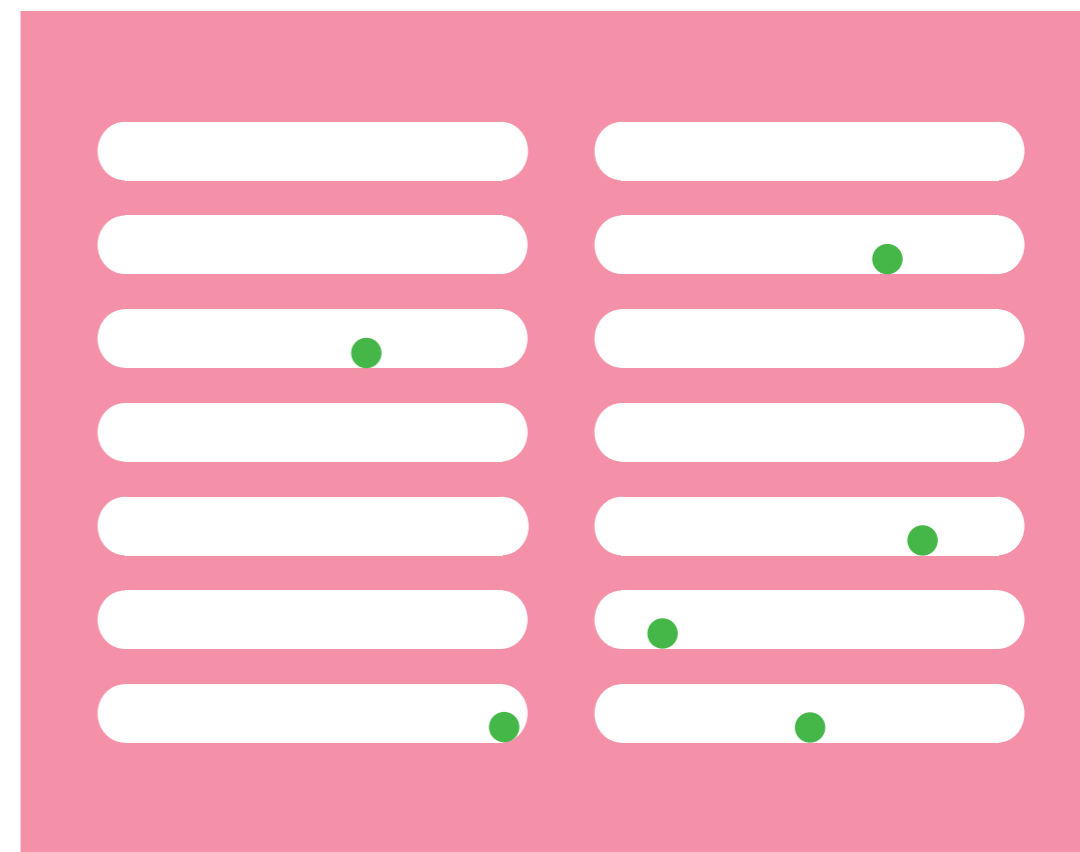
Betraktelse

På 24seven.

Jag blundar och halvspringer i en crosstrainer. Det är mörkt. Klassisk musik i lurarna. Ändå hör jag gnisselljud från maskinen, det mekaniska som sker gör sig påmint. Tittar upp mot en tv skärm som visar en tågolycka som skett i Pakistan. Allt samtidigt. Kroppens rörelser framkallar gnisselljud, ögonen slukar tv skärmen, ljudet från lurarna i öronen tränger in, svetten ut, och ett slags collage uppstår. Lager av enskildheter.

Om Mankemang

I varje steg mot Lägsta Punkten ”prövar” han att gå. Håller benen? Håller marken under eller finns fallgropar? Marken eller benen verkar främmande. I klippet efter syns en spänstig apa hoppa självsäkert i sidled. Fullständigt bekymmersfritt och lätt. En annan som spatserar är damen på balkongen, kontrollerat fram och tillbaka, fram och tillbaka, uppklädd med dräkt och hatt, till ljudet av Vogels bils blinkers. Klick klack klick klack. tiden går, Vogel filmar inifrån bilen, inom balkongens gränser verkar en helt annan tidsepok råda. Redan här möts arrangerad scen, en snodd naturfilm från tv och en dokumentär smygfilmning. Hela filmen Mankemang är likt en kedja bestående av länkar, men i motsats till en kedjas funktion råder total frihet i delarna. Jag upplever filmen som komponerad likt ett musikstycke eller bataljmålning; flödet, variationer av teman, undertoner och ljuden i kombination med den måleriska rikedom.

CRAP – Sausages & Peas

Målning baserad på förpackningsmaterial.

I konversation med Richard Vogel per mail under min New York vistelse 2014-2015.